

Paasviering 2018

Inleiding op de lezing

Eén van de twaalf lezingen in de klassieke paaswake is het verhaal van Daniel in de leeuwenkuil. Dit gebruik bij Meden en Perzen, die de Romeinen als circusspel in het Collyseum overgenomen hebben, was in feite een Godsoordeel. De rechters lieten ten einde raad het oordeel aan God over. Tijdens de Middeleeuwen bij ons, werd de beklagde gekneveld in het water gegooid. Bleef hij boven drijven dan was hij onschuldig, zonk en verdronk hij, dan was hij schuldig. Luister maar hoe het de aangeklaagde Daniel vergaat. Mooie versie bij Nico ter Linden in de Profheet in de vis, p.275-279.

Duiding

Een leeuwenkuil, een vuuroven, een gevangenis, een slagveld, "een gapende wonde" is onze wereld voor een deel van de mensheid, voor een aantal u, deze nacht. Misschien ken je de namen wel van wie je op school, op het werk, in de familie al jaren kwellen, pesten. Tot in de hel, vertelt de mythe van Orfeus in het lied van Guido.

"Ze omsingelen me als leeuwen, honden en stieren"...zingt psalm 22.

Bovendien beweren ze dat het je eigen schuld is dat je uitgesloten wordt. Daniel wilde voor de afgod niet knielen en bidt tot de God die zijn volk uit het afgodenland bevrijdde. En door een massa op drift wordt hij uitgeleverd. (Wanneer hebben we dat nog gehoord? Onlangs?)

En de koning kan niet anders dan Daniel aan een godsoordeel onderwerpen. In werkelijkheid is hij natuurlijk, zoals de lieutenant in Carcassonne, vermoord. Dit is het lot van alle martelaren geweest in de geschiedenis.

Maar er ontstond een protestactie, zoals deze in de Verenigde Staten met de jongeren die tegen de wapenlobby, opkomen, met duizenden. Wat een opstandingsteken.!

Overlevenden van een schietpartij op school of getuigen van de moord op een onschulige, konden zich met de moord op een onschuldige niet verzoenen. Dit vonden ze te onrechtvaardig, te wreed. En zo zijn onze bijbelse opstandingsverhalen ontstaan: "er moet een leven na de dood zijn, anders was de werkelijkheid te absurd."

En dan kwam Jezus, die als lijdende knecht vermoord werd, onschuldig. "Zie de mens!" En na drie dagen stond hij op en was het graf leeg. Uit de dood opgestaan.

Op het einde van de toespraak zullen we het uitzingen. Zingen blijft een uitstekende manier van protest. Twee vrouwen waren de eerste getuigen van de verrijzenis van hun meester. Geleidelijk wijzigde hun machteloosheid in opstandigheid. Dit jaar besteden we vooral aandacht aan de mantelzorgers en aan de jongeren die beproefd worden door onverschilligheid en machteloosheid. "Er is toch niets aan de corruptie te doen!

Tegen deze gevoelens is het van levensbelang tot een gemeenschap te behoren die vanuit dezelfde doodservaringen, met humor of met een krachtig protest probeert de moed niet te verliezen, stand te houden. Een gemeenschap die aan jongeren zegt "Wees niet bang voor de toekomst want we zitten op jullie te wachten voor een betere toekomst voor onze planeet."

Zoals we eerder dit jaar de kracht van de kleine goedheid beklemtoonden hebben. Opstanding gebeurt met kleine stappen. Verdragen dat de aandacht in het gezin niet genoeg naar jou gaat omwille van een handicap, omwille van de opvang van een vreemde. Niet langer zwijgen als je getuige bent van pesterijen aan het station.

Graag wil ik jullie voorgaan in het zingen van het Alleluja. Veertig dagen hebben we gezwegen, nu wordt het lofgebed als inleiding op het paasevangelie gezongen. Laten we opstaan.

Patrick Perquy
De Lier, 31 maart 2018